

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความเสี่ยงในการล้มละลายของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยใช้แบบจำลองการทดสอบคะแนนของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์เกิดใหม่ และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเสี่ยงในการล้มละลายกับตัวแปรชี้วัดความเสี่ยงที่เป็นระบบ (ค่าเบต้า) และตัวแปรชี้วัดความเสี่ยงจากสัดส่วนของหนี้ต่อส่วนของผู้ถือหุ้น

การศึกษานี้ใช้ข้อมูลประเภทอัตราส่วนที่คำนวณได้จากงบการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ทั้งหมด 229 บริษัท ที่ประกอบอยู่ใน 7 กลุ่มอุตสาหกรรม โดยใช้ข้อมูลในช่วงปี 2544 ถึง 2547 แบบจำลองที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบจำลองการทดสอบคะแนนของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์เกิดใหม่ (Emerging Market Score Model : EM Score) เพื่อประเมินความเสี่ยงในการล้มละลายของแต่ละธุรกิจ และนำผลที่ได้มาพิจารณาว่ามีความสัมพันธ์กับความเสี่ยงที่เป็นระบบ (เบต้า) และสัมพันธ์กับสัดส่วนของหนี้ต่อส่วนของผู้ถือหุ้นหรือไม่ โดยใช้การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

ผลการศึกษาพบว่า ค่าเฉลี่ยของข้อมูลความเสี่ยงในการล้มละลาย ในปี 2544 – 2547 อยู่ระหว่าง 7.52 – 10.10 แสดงให้เห็นว่าบริษัทอยู่ในกลุ่มที่มั่นคงทางการเงินหรือพื้นที่ล้มละลาย เนื่องจากมีสัดส่วนแห่งภาระผูกพันทางการเงินอยู่ในเกณฑ์สูง สำหรับบริษัทที่อยู่ในเกณฑ์ไม่ล้มละลาย มีจำนวนระหว่าง 188 – 217 บริษัท คิดเป็นค่าร้อยละ 82.10 – 94.76 โดยกลุ่มบริการเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีจำนวนบริษัทที่อยู่ในเกณฑ์ไม่ล้มละลายสูงที่สุด

การศึกษาค้นคว้าความสัมพันธ์ระหว่างค่าความเสี่ยงในการล้มละลายจากแบบจำลองการทดสอบคะแนนของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์เกิดใหม่กับความเสี่ยงที่เป็นระบบ และความเสี่ยงจากสัดส่วนของหนี้ต่อส่วนของผู้ถือหุ้น พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างค่าความเสี่ยงในการล้มละลายตามแบบจำลองการทดสอบคะแนนของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์เกิดใหม่มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับความเสี่ยงที่เป็นระบบ และสัมพันธ์กับอัตราส่วนหนี้ต่อส่วนของผู้ถือหุ้นในทิศทางตรงกันข้ามเช่นเดียวกัน

The objectives of this independent study were to evaluate the risk of bankruptcy for the listed companies in the Stock Exchange of Thailand, using the score test model and to study the relationship between the bankruptcy risk and the systematic risk (beta), and the relationship between the bankruptcy risk and the risk index on debt to equity ratio.

This study processed data from the financial ratios, which were calculated from financial statements of 229 companies listed in the Stock Exchange of Thailand in seven industries. Data were from year 2001-2004. Emerging Market Score Model (EM Score) was used to assess the bankruptcy risk on each industry. Then, the score was analyzed a relationship with beta and with debt to equity ratio.

The study found that the average bankruptcy risk scores during 2001-2004 were between 7.52 and 10.10. The results suggested that these companies were financially stable and had low bankruptcy risk due to the high portion of financial commitment. Results show that 188-217 companies, which represented 82.10 to 94.76 percent, were not classified as high bankruptcy risk group. Overall, the service industry had the highest bankruptcy risk score, or the lowest chance of bankruptcy.

Results show inverse relationship between bankruptcy risk and beta. The relationship between bankruptcy risk and debt to equity ratio was also negative. These findings indicated that the EM-Scores can be used as a risk proxy.